செய்யுளியல்
மூன்றாம் பகுதி

இளம்பூரணம்

482. பாட்டிடைக் கலந்த பொருள ஆகி,

பாட்டின் இயல பண்ணத்திய்யே

பாட்டினியல பண்ணத்திய்யே என்பது - பாட்டுக்களின் இயல்பையுடையவாம் பண்ணைத் தோற்றுவிக்குஞ் செய்யுட்கள் என்றவாறு. பண்ணைத் தோற்றுவித்தலாற் பண்ணத்தியென்றார். அவையாவன சிற்றிசையும் பேரிசையு முதலாக இசைத்தமிழில் ஓதப்படுவன. அவையாமாறு வருகின்ற சூத்திரத்தாற் கூறுப.

483 அதுவே தானும் பிசியொடு மானும்

மேற்சொல்லப்பட்ட பண்ணத்தி பிசியோடொத்த அளவிற்று என்றவாறு. பிசியென்பது இரண்டடி அளவின்கண்ணே வருவதாதலின் இதுவும் இரண்டடியான் வருமென்று கொள்ளப்படும்.

உதாரணம்

"கொன்றை வேய்ந்த செல்வன் அடியை

என்றும் ஏத்தித் தொழுவோம் நாமே.

484 அடிநிமிர் கிளவி ஈரா றாகும்

அடியிகந்து வரினுங் கடிவரை யின்றே.

பண்ணத்தியெனினும் பாவினமெனினு மொக்கும். 'நாற்சீர் கொண்ட தடியெனப் படுமே' (செய்யுளியல் - 41) யென்றமையான் அடியென்பது நாற்சீரான் வருவதென்று கொள்க. நாற்சீரடியின் மிக்குவரும் பாட்டுப் பன்னிரண்டும் அவ்வழி அவ்வடியின் வேறுபட்டு வருவனவுங் கொள்ளப்படும் என்றவாறு. இதனாற் சொல்லியது இருசீரடி முதலிய எல்லாவடிகளானு மூன்றடிச் சிறுமையாக ஏறிவரும் பாவினம் என்றவாறாம். பன்னிரண்டாவன ஆசிரியம் வஞ்சி வெண்பா கலியெனச் சொல்லப்பட்ட நான்கு பாவினோடுந் தாழிசை துறை விருத்தமென்னு மூன்றினத்தையும் உறழப் பன்னிரண்டாம்.

485 கிளரியல் வகையிற் கிளந்தன தெரியின்

அளவியல் வகையே அனைவகைப் படுமே.

ஈண்டுச் சொன்ன வகையினாற் சொல்லப்பட்டனவற்றை யாராயுங்காலத்து அவ்வியல்வகை யத்துணைப் பாகுபடும் என்றவாறு.

இதனாற் சொல்லியது செய்யுளாவது அடிவரையுள்ளனவும் அடி வரையில்லனவுமென இருவகைப்படுமென்பதூஉம் அடிவரையுள்ளன ஆசிரியம். வஞ்சி. வெண்பா, கலி எனவும்; தாழிசை, துறை, விருத்தமெனவும்; அடிவரையில்லன, நூல், உரை, பிசி, முதுமொழி; மந்திரம், குறிப்புமொழி என அறுவகைப் படுமென்பதூஉம் உணர்த்தியவாறு.

486 கைக்கிளை முதலா ஏழ்பெருந்[1] திணையும்
முற்கிளந் தனவே முறையி னான.

திணையாவது கைக்கிளை முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல் பெருந்திணை யென்பன. அவை முறைமையினான் மேற்சொல்லப்பட்டன என்றவாறு.

முறைமையினாற் சொல்லுதலாவது. பாடாண்பாட்டினைக் கைக் கிளைப்புறமெனவும். வஞ்சியை முல்லைப்புறமெனவும், வெட்சியைக் குறிஞ்சிப்புறமெனவும், வாகையைப் பாலைப்புற மெனவும். உழிஞையை மருதப்புறமெனவும், தும்பையை நெய்தற்புறமெனவும், காஞ்சியைப் பெருந்திணைப்புறமெனவும், ஓதிய நெறிகொள்ளப் படும். இவ்வாறு கொள்ளவே பதினான்கு திணையும் ஏழாகியடங்குமாயின்.

87 காமப் புணர்ச்சியும் இடந்தலைப் படலும்1

பாங்கொடு தழா அலுந் தோழியிற் புணர்வுமென்

றாங்கநால் வகையினும் அடைந்த சார்வொடு

மறையென மொழிதல் மறையோர் ஆறே.

இயற்கைப் புணர்ச்சியும் இடந்தலைப்படலும் பாங்கற்கூட்டமும் தோழியிற் கூட்டமுமென்று சொல்லப்பட்ட நான்குவகையானும் அவற்றைச் சார்ந்துவருகின்ற கிளவியானும் வருவன களவென்று கூறுதல் வேதமறிவோர் நெறி என்றவாறு. இதனுள் களவென்னாது மறையென்றதனான் இது தீமை பயக்குங் களவன்மை கொள்க.

488 மறைவெளிப் படுதலுந் தமரிற் பெறுதலும்
இவைமுத லாகிய இயனெறி திரியாது
மலிவும்1 புலவியும் ஊடலும் உணர்வும்
பிரிவொடு புணர்ந்தது கற்பெனப் படுமே

களவொழுக்கம் வெளிப்படுதலுங் களவொழுக்கமின்றித் தமரானே பெறுதலுமென்று சொல்லப்பட்ட இவை முதலாகிய இயற்கை நெறியிற்றப்பாது மகிழ்தலும் புலத்தலும் ஊடலும் ஊடல் தீர்தலும் பிரிதலுமென்று சொல்லப்பட்ட இவற்றொடு கூடிவருவது கற்பென்று சொல்லப்படுவது என்றவாறு.

489 மெய்பெறும் அவையே கைகோள்1 வகையே.

பொருள்பெற வந்த மேற்சொல்லப்பட்ட களவு கற்பென்னும் இருவகையே கைகோள் வகையாவன என்றவாறு.

490 பார்ப்பான்[1] பாங்கன் தோழி செவிலி
சீர்த்தகு சிறப்பிற் கிழவன் கிழத்தியோடு
அளவியல் மரபின் அறுவகை யோருங்
களவினிற் கிளவிக் குரியர் என்ப.

என் - னின். இனிக் கூறப்படுவாரை உணர்த்துவார் களவின்கட் கூறுவாரை உணர்த்துதல் நுதலிற்று. பார்ப்பார் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட கலந்தொழுகு மரபினையுடைய அறுவகையோரும் களவொழுக்கக் கிளவி கூறுதற்குரியரென்றவாறு. ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது. கலந்தொழுகு மரபென்றதனாற் பார்ப்பாரினும் பாங்கரினுஞ் சிலரே இதற்குடம்படுவாரென்று கொள்க.

491 பாணன் கூத்தன் விறலி பரத்தை
யாணஞ் சான்ற அறிவர் கண்டோர்
பேணுதகு சிறப்பிற் பார்ப்பான் முதலா
முன்னுறக் கிளந்த அறுவரொடு1 தொகைஇத்
தொன்னெறி மரபிற் கற்பிற் குரியர்.

பாணன் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அறுவரும் மேற்சொல்லப்பட்ட பார்ப்பார் முதலிய அறுவருங்கூடப் பன்னிருவருங் கற்பின்கட் கூறுதற்குரியர் என்றவாறு. ‘தொன்னெறி மரபிற் கற்பு’ என்றதனான் அவர் குலந்தோறுந் தொன்றுபட்டு வருகின்ற நெறியையுடைத்தென்று கொள்க.

492 ஊரும் அயலுஞ் சேரி யோரும்
நோய்மருங் கறிநருந் தந்தையுந் தன்ஐயும்
கொண்டெடுத்து மொழியப் படுத லல்லது
கூற்றவண் இன்மை யாப்புறத் தோன்றும்.

ஊரிலுள்ளாருஞ் சேரியிலுள்ளாரும். அயன் மனையுள்ளாரும் நோய்ப்பக்கங் குறிப்பினாலறிவாருந் தந்தையுந்தமையனும் இருவகைக் கைகோளினும் பட்டதனையுட்கொண்டு பிறிதொன்றை யெடுத்துமொழியினல்லது பட்டாங்குக் கூறுதலின்மை வலியுறுத்தத் தோன்றும் என்றவாறு. எனவே, வலியில்வழிச் சிறுபான்மை நிகழவும் பெறும்.

"எந்தையும்,

நிலனுறப் பொறாஅன் சீறடி சிவப்ப

எவன்இல குறுமகள் இயங்குதி என்னும்."(அகம்.12)

இது தந்தை யுட்கொண்டு கூறியது. பிறவுமன்ன.

493 கிழவன் தன்னொடுங் கிழத்தி தன்னொடும்

நற்றாய் கூறல் முற்றத்1 தோன்றாது.

தலைவனொடுந் தலைவியொடும் நற்றாய்கூற்று நிரம்பத் தோன்றாது என்றவாறு.

எனவே, ஏனையோர்க்கே கூறும் என்றவாறாம். உதாரணம் வந்துழிக் காண்க. (180) 1.'முற்ற' என்றதனால் தானே தலைவனாதலால் தலைவன் தமர் யாவரும் கூறார்; முற்கூறப்பட்டார் அல்லர் என்பது கொள்க. (தொல், பொருள்,504.பேரா.)

494 ஒண்தொடி மாதர் கிழவன் கிழத்தியொடு

கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப.

ஒண்டொடி மாதராவார் நற்றாயுந் தோழியுஞ் செவிலியும். இவரொடுந் தலைவனொடுந் தலைவியொடுங் கண்டோர் கூறுதல் காணப்பட்டது என்றவாறு. எனவே ஏனையோர் கேட்பக் கூறிற்றில்லை என்றவாறாம்.

495 இடைச்சுர மருங்கிற் கிழவன் கிழத்தியொடு

வழக்கியல் ஆணையிற் கிளத்தற்கும்1 உரியன்.

என்-னின், இது தலைவற் குரியதோர் மரபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

தலைவியை யுடன்கொண்டுபோம் இடைச்சுரத்தின்கண் தலைவியைத் தலைவன் வழக்குநெறியாணையானே கூறுதற்குரியன் என்றவாறு. உம்மை எதிர்மறை . ஆணையென்பது ஆக்கினை; வடமொழித் திரிபு மெல்லிய காமநிகழுமிடத்து ஆக்கினை கூறப்பெறானாயினும் அவ்விடத்து வேண்டுமென்பது எடுத்தோதப்பட்டது.

உதாரணம்

"நீவிளை யாடுக சிறிதே யானே

மழகளி றுரிஞ்சிய பராரை வேங்கை

மணலிடு மருங்கின் இரும்புறம் பொருந்தி

அமர்வரின் அஞ்சேன் பெயர்க்குவென்

நுமர்வரின் மறைகுவன் மாஅ யோளே."

496 ஒழிந்தோர் கிளவி கிழவன் கிழத்தியொடு

மொழிந்தாங் குரியர் முன்னத்தின் எடுத்தே.

இது தலைவனுந் தலைவியும் அல்லாதார்க்குரியதோர் மரபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று. தலைவனையுந் தலைவியையும் ஒழிந்த பதின்மரும் அத்தலைவனொடுந் தலைவியொடுஞ் சொல்லிப்போந்த மரபினாற் சொல்லப்பெறுவர்; இடமுங் காலமுங் குறித்து என்றவாறு. எடுத்தென்பது அறம்பொருளின் பங்கட்குத் தகாத சொற்களை யெடுத்துக்கூறுதல். அஃதாவது தலைவனைப் பார்ப்பானும் பாங்கனும் கழறலும் தோழி இயற்பழித்தலும், தலைவியைச் செவிலி யலைத்தலும், பாணர் கூத்தர் பாசறையிற்சென்று கூறுதலும், தோழி தலைமகனை வறுபுறத்தலும் முதலாயின.

497 மனையோள் கிளவியுங் கிழவன் கிளவியும்

நினையுங் காலைக்1 கேட்குநர் அவரே.

என்-னின், இதுவுமது.

தலைவியுந் தலைவனுங் கூறக் கேட்போர் மேற்சொல்லப்பட்ட பதின்மரும் என்றவாறு.

இது முதலாகக் கேட்போரைக் கூறுகின்றது.

498 பார்ப்பார் அறிவர்1 என்றிவர் கிளவி

யார்க்கும் வரையார் யாப்பொடு புணர்ந்தே.

என்-னின் பார்ப்பரும் அறிவருங் கூறுங் கூற்றுக் கேட்போரை உணர்த்துதல் நுதலிற்று. பார்ப்பார் அறிவரென்று சொல்லப்பட்ட இருவர் கூற்றும் எல்லாருங் கேட்கப்பெறுவரென்றவாறு.

499 பரத்தை வாயில் எனவிரு வீற்றுங்
கிழத்தியைச் சுட்டாக் கிளப்புப் பயனிலவே.

என்-னின்,இதுவு மொருசார் கூற்றிற்குரியா ரியல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

பரத்தையென்று சொல்லப்படும் வேறுபாட்டினும் வாயிலென்று சொல்லப்படும் வேறுபாட்டினுந் தலைமகளைச் சுட்டாத கூற்றுப் பயனில்லை என்றவாறு.

வாயில்கூற்றுப் புறனடை

500 வாயில் உசாவே தம்மு ளுரிய

வாயில்கள் ஒருவர் ஒருவர் தம்முள் கூறிக்கொள்ளுதலும் உண்டு; தலைவியைச் சுட்டாமலேயே தலைவியைச் சுட்டிக் கூறாராயினும் தலைவி கேட்பதாகவே கருதுதல் வேண்டும், தம்முட் கூறிக் கொள்வதால் பயனின்மையின் கேட்டல்.

மரபுவழுவமைப்பு

501. ஞாயிறு திங்கள் அறிவே நாணே
கடலே கானல் விலங்கே மரனே
புலம்புறு பொழுதே புள்ளே நெஞ்சே
அவையல பிறவு நுதலிய நெறியாற்
சொல்லுந போலவுங் கேட்குந போலவுஞ்
சொல்லியாங் கமையும் என்மனார் புலவர்.

மரபுவழுவமைப்பு

ஞாயிறு முதல் நெஞ்சு ஈறாக உள்ளனவும் அவை யல்லாத பிறவும் ஆகிய கேட்டற்குரிய வல்லாத அஃறிணைப் பொருள்கள், கருதியவாறே தாம் சொல்வன போலவும் சொல்வதைக் கேட்பன போலவும் சொல்லப்பெறும் என்பர் புலவர்.

(உ - ம்) "பழிதபு ஞாயிறே......... ஒழிய விடாதீமோ." (கலி .143)

“மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்

காதலை வாழி மதி. (குறள்.1118)

17. களம்

502. ஒருநெறிப் பட்டாங் கோரியன் முடியுங்

கரும நிகழ்ச்சி இடமென மொழிப.

ஓர் ஒழுங்குப்பட்டு யாவும் ஓர் ஒழுக்கமாக முடிவு பெறுவதான் கருமம் நிகழிடம் செய்யுளுக்கு இடம் என்னும் உறுப்பாகும். அகத்துக்குக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்பன இடம். புறத்துக்கு புறநிகழ்ச்சிகள் நிகழும் வரையறைப்படாத இடம்.

18 காலம்

503. இறப்பே நிகழ்வே எதிர தென்னுந்
திறத்தியல் மருங்கில் தெரிந்தனர் உணரப்
பொருள் நிகழ் வுரைப்பது கால மாகும்.

இறந்த காலம் , நிகழ்காலம் , எதிர்காலம் எனும் வகையில் ஆழ்ந்து நோக்குமாறு பொருள் நிகழ்ச்சியைக் கூறுவது காலம் என்னும் உறுப்பாகும்.

19 பயன்

504. இதுநனி பயக்கும் இதன்மா றென்னுந்
தொகுநிலைக் கிளவி பயனெனப் படுமே.

இக்கூற்று இதன்பின் இன்ன பயனை மிகவும் தரும் என்னும் பொருளை விளங்கக் கூறாமல் சொல்லிய சொற்றொடரிலேயே பெற வைத்தமைவது பயன் என்னும் உறுப்பாம்.

கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே உள. (குறள்.1101)

இது புணர்ச்சிப்பின் மகிழ்ச்சியைப் பயந்தது.

20. மெய்ப்பாடு

505. உய்த்துணர் வின்றித் தலைவரு பொருண்மையின்
மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பா டாகும்.

உய்த்துணர்ந்து கொள்ளுமாறில்லாமல் செய்யுளிடத்து வரும் பொருளைக் கேட்ட துணையானே உடம்பின்கண் அப்பொருளால் தோன்றும் உணர்ச்சி வெளிப்படுமாறு அமைப்பது மெய்ப்பாடு என்னும் உறுப்பாம்.

எண்வகை இயனெறி

506. எண்வகை இயனெறி பிழையா தாகி

முன்னுறக் கிளந்த முடிவின தனுவே.

அம் மெய்ப்பாடு என்பது, எட்டு வகையாக இயலும் முறையில் தவறாதாகி முன்னர் மெய்ப்பாட்டியலிற் கூறப்பட்ட இலக்கண முடிவுகளை யுடையதாம்.

21. எச்சம்

507. சொல்லொடுங் குறிப்பொடும் முடிவுகொள் இயற்கை
புல்லிய கிளவி எச்சம் ஆகும்.

தலைவன் கையுறையாகச் செங்காந்தட் பூவைக் கொண்டு வந்தானாயின் அவனைப் பார்த்து எம் மலையும் செங்காந்தட் பூவை மிகவுடையது எனத் தோழி கூறி அவ்வளவில் நிறுத்தின், இப்பூக்களால் யாம் குறையுடையேம் அல்லேம் எனத் தோழி தலைவனுக்குக் கூறினாளாம். இது கூற்று எச்சம் எனப்படும். பகற்குறிக்கண் தலைவியைப் பார்த்து இம் மலையிடத்து அவ்விடம் செங்காந்தட் பூக்களால் சிறந்தது என்று சொல்லி நிறுத்துவாளானால் இவ்விடம் புணர்ச்சிக் குறியிடம்; ஆதலின் இங்கிருக்க எனச் சொல்லி நீங்குவாள் என்பது குறிப்பால் வந்த எச்சம்.

21. எச்சம்

செங்களம் படக்கொன் றவுணர்த் தேய்த்த

செங்கோ லம்பின் செங்கோட் டியானைக்

கழல்தொடி சேஎய் குன்றம்

குருதிப் பூவின் குலைக்காந் தட்டே

இப் பாடலில் இவ்விரு கருத்தும் காண்க. (குறுந்.1)

22. முன்னம்

508. இவ்விடத் திம்மொழி இவரிவர்க் குரியவென்

றவ்விடத் தவரவர்க் குரைப்பது முன்னம்.

இவ்விடத்துக் கூறப்பட்ட இம் மொழி இன்னின்னார்க்கு உரியவாம் என்று அவ்விடத்து அவரவர்க்குச் செய்யுள் கற்போன் குறிப்பான் உணருமாறு அமைப்பது முன்னம் என்னும் உறுப்பாம்.

(உ - ம்) பூத்த வேங்கை வியன்சினை யேறி

மயிலினம் அகவும் நாடன்

நன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே

22. முன்னம்

இதில் வேங்கையும் மயிலும் கூறியதால் குறிஞ்சியிடம் என்பதும், கொடிச்சி என்றதால் தலைவி குறிஞ்சி நிலத்தாள் என்பதும், அவள் நாடன் மனத்தகத்தோள் என்பதால் இருவரும் உள்வழி அவன் வரவு உணர்தல் என்னும் தோழியின் மதியுடம்பாடும், தோழி கூற்றுக் குரியது அப்பாடல் என்பதும் ஆகியவை முன்னத்தால் உணரப்படும்.

23. பொருள்வகை

509. இன்பமும் இடும்பையும் புணர்வும் பிரிவும்

ஒழுக்கமும் என்றிவை இழுக்குநெறி யின்றி

இதுவா கித்திணைக் குரிப்பொருள் என்னாது

பொதுவாய் நிற்றல் பொருள்வகை என்ப.

23. பொருள்வகை

இன்பமும் துன்பமும் புணர்வும் பிரிவும் ஒழுக்கமும் என்ற இவை தவறுமுறை யில்லாமல் இத் திணைக்கு இதுதான் உரிப்பொருள் என்று கூறப்படாமல் எல்லாத் திணைக்கும் பொதுவாய் நிற்றல் பொருள்வகை என்பர். களவு கற்பு ஒழுக்கங்களுக்குரிய திணைப்பொருள்கள் செய்யுளில் வெளிப்படையாகவோ குறிப்பாகவோ அமைக்கப்படும். அவ்வாறில்லாமல் செய்யுளிற் கூறப்பட்ட பொருள் எல்லாத் திணைக்கும் உரிய என்னுமாறு பொதுவாய் அமைப்பதும் செய்யுட் பொருளாம். அது மற்றைச் சிறப்புப் பொருளாக இல்லாததால் இப் பொதுப்பொருள் பொருள்வகை எனப்பட்டது.

23. பொருள்வகை

கைகவியாச் சென்று கண்புதையாக் குறுகிப்
பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித்
தொடிக்கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ
நாணொடு மிடைந்த கற்பின் வாணுதல்
அந்தீங் கிளவிக் குறுமகள்
மென்றோள் பெறநசைஇச் சென்றவென் னெஞ்சே. (அகம். 9)

23. பொருள்வகை

இவ் வரிகள் எத்திணைக்குரியன எனக் கூற இயலாது. இவ் வகைப்பாடல் பாலைத்திணையின்பாற் படினும் முல்லை முதலிய திணைகளிலும் கூறப்படும்.

24. துறை

510. அவ்வவ மாக்களும் விலங்கும் அன்றிப்
பிறவவண் வரினுந் திறவதின் நாடித்
தத்தம் இயலான் மரபொடு முடியின்
அத்திறந் தானே துறையெனப் படுமே.

24. துறை

குறிஞ்சி முதலிய திணைகளுக்குரிய மக்களும் விலங்கும் புள்ளும் முதலியனவும் முறையாக வந்து முடியும் ஒருவகையன்றி, வெவ்வேறு திணைகளுக்குரிய மக்களும் விலங்கு புள் முதலியனவும் வெவ்வேறு திணைகளிற் கலந்து (மயங்கி) வந்து முடியும் ஒருவகை பொருளதிகாரம் செய்யுளியல் பகுதி - 4 வரினும் தத்தம் இலக்கணத்தானும் மரபானும் முடிவு பெறுமானால் அத்திற முடிபு துறை எனப்படும் உறுப்பாம். எனவே, துறை என்பது அவ்வத் திணைக்குரிய மக்களும் பிறவும் அவ்வத் திணைக்கே வந்து உரிப்பொருள் தருவதும் திணைகளில் மயங்கி வந்து உரிப்பொருள் தருவதும் என இருவகைப்படும் என்றாராயிற்று.

24. துறை

எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும் என்னும் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டது கருப்பொருள் மயக்கம். இச்சூத்திரத்திற் கூறப்பட்ட மயக்கம் தலைவன் தலைவியரின் இடமயக்கமும் பிற விலங்கு முதலிய அவற்றின் மயக்கமும் ஆம். முறையாக வந்த துறைக்கு உதாரணம் அகத் திணையியல் முதலியவற்றிற் காட்டப்பட்டன. தலைமக்கள் மயங்கும் மயக்கத்துக்கு "ஊர்க்கால் நிவந்த" என்னும் கலிப்பாட்டில் (56) காண்க. அதில், நெய்தல் தலைவி கூறி, அவளை மருதநிலத்துக் கண்டானாகக் கூறிப் பின்னர்க் குறிஞ்சிநில வொழுக்கமாகிய புணர்தல் உரிப்பொருளால் முடித்திருப்பது காணலாம்.

25. மாட்டு

511. அகன்று பொருள் கிடப்பினும் அணுகிய நிலையினும்
இயன்று பொருள் முடியத் தந்தனர் உணர்த்தல்
மாட்டென் மொழிப் பாட்டியல் வழக்கின்.

25. மாட்டு

ஒரு பொருள் முடிபு அகன்று கிடப்பினும் அணிமையில் இருப்பினும் அதற்கேற்பச் சொற்களை - சொற்றொடர்களைக் கொண்டு வந்து பொருள் முடியுமாறு சேர்த்துச் சொல்வது மாட்டு எனும் செய்யுள் உறுப்பு எனப் பாட்டியல் வழக்கில் கூறுவர்.

மாட்டும் எச்சமும் இன்றியும் வரும்

512. மாட்டும் எச்சமும் நாட்டல் இன்றி

உடனிலை மொழியினுந் தொடைநிலை பெறுமே.

மாட்டுறுப்பும் எச்சவுறுப்பும் இல்லாமலும் செய்யுள் கிடந்தவாறே அமையச் செய்யவும் பெறும் செய்யுள்.

26. வண்ணம்

513. வண்ணந் தாமே நாலைந் தென்ப.

வண்ணம் என்னும் உறுப்பு இருபது என்பர்,

வண்ணங்களின் வகைகள்

514. அவைதாம்,
பாஅ வண்ணம் தாஅ வண்ணம்
வல்லிசை வண்ணம் மெல்லிசை வண்ணம்
இயைபு வண்ணம் அளபெடை வண்ணம்
நெடுஞ்சீர் வண்ணம் குறுஞ்சீர் வண்ணம்
சித்திர வண்ணம் நலிபு வண்ணம்
அகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ணம்
ஒழுகு வண்ணம் ஒரூஉ வண்ணம்
எண்ணு வண்ணம் அகைப்பு வண்ணம்
தூங்கல் வண்ணம் ஏந்தல் வண்ணம்
உருட்டு வண்ணம் முடுகு வண்ணமென்று
ஆங்கென மொழிப அறிந்திசி னோரே.

வண்ணங்களின் வகைகள்

அவ் வண்ணங்கள் பாஅவண்ணம் முதலாக முடுகு வண்ணம் ஈறாக இருபதென்று அறிந்தோர் மொழிவர்.

பாஅவண்ணம்

515. அவற்றுட்

பாஅ வண்ணம்

சொற்சீர்த் தாகி நூற்பாற் பயிலும்.

அவற்றுள் பாஅ வண்ணம் என்பது இலக்கண நூலில் சொற்சீரடி யுடையதாகிச் சூத்திரம் பயின்று வரும். அவைதாம், அவற்றுள் முதலியன சொற்சீராகி வரும் சூத்திரங்களைக் காண்க.

தாஅ வண்ணம்

516. தாஅ வண்ணம்

இடையிட்டு வந்த எதுகைத் தாகும்!

இது முதல் வரும் வண்ணச்சூத்திரங்கள். சூத்திரங்களாலேயே பொருள் உணர வருதலின் சிலர் உரை எழுதவில்லை.

தாஅ வண்ணம்

தாஅ வண்ணமாமது இடையிட்டெதுகையான் வரும் என்றவாறு. (உ - ம்)

தோடார் எல்வளை நெகிழ நாளும்

நெய்தல் உண்கண் பைதல் கலுழ

வாடா அவ்வரி ததை இப் பசலையும்

வைக் றோறும் பைப்பயப் பெருக

நீடார் இவணென நீமனங் கொண்டோர்

தாஅ வண்ணம்

கேளார் கொல்லோ காதலர் தோழீ

வாடாப் பௌவம் அறமுகந் தெழிலி

பருவஞ் செய்யாது வலனேர்பு வளைஇ

ஓடா மலையன் வேலிற்

கடிது மின்னுமிக் கார்மழைக் குரலே (யா.வி.ப.381)

வல்லிசை வண்ணம்

517. வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்து மிகுமே.

வல்லெழுத்து மிக்குவருவது வல்லிசை வண்ணமாம் என்றவாறு.

வட்பொட்டி யன்ன வனமுடப் புன்னைக்கீழ்க்
கட்டிட்டுக் கண்ணி தொடுப்பவர் தாழைப்பூத்
தொட்டிட்டுக் கொள்ளுங் கடற்சேர்ப்பன் நின்னொடு
பட்டொட்டி யுள்ளம் விடாது நினையுமேன்
விட்டொட்டி நீங்காதே ஒட்டு. (யா.வி.ப. 382)

மெல்லிசை வண்ணம்

518. மெல்லிசை வண்ணம் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

மெல்லெழுத்து மிக்கது மெல்லிசை வண்ணமாம் என்றவாறு.

மெல்லிசை வண்ணம்

பொன்னின் அன்ன புன்னை நுண் தாது
மணியின் அன்ன நெய்தலங் கழனி
மனவென உதிரு மாநீர்ச் சேர்ப்ப
மாண்வினை நெடுந்தேர் பூண்மணி யொழிய
மம்மர் மாலை வாநீ
நன்மா மேனி நயந்தனை எனினே

இயைபு வண்ணம்

519. இயைபு வண்ணம் இடையெழுத்து மிகுமே.

இடையெழுத்துமிக்கு வருவது இயைபுவண்ணமாம் என்றவாறு.

"வால்வெள் ளருவி வரைமிசை இழியவும்
கோள்வல் உழுவை விடரிடை இயம்பவும்
வாளுகிர் உளியம் வரையகம்இசைப்பவும்
வேலொளி விளக்கிநீ வரினே
யாரோ தோழி வாழ்கிற் போரே."

அளபெடை வண்ணம்

520 அளபெடை வண்ணம் அளபெடை பயிலும்.

அளபெடைபயின்று வருவது அளபெடை வண்ணமாம் என்றவாறு.

"தாஅட் டாஅ மரைமலர் உழக்கி
பூஉக் குவளைப் போஒ தருந்திக்
காஅய்ச் செந்நெற் கறித்துப் போஒய்
மாஅத் தாஅள் மோஒட் டெருமை."

நெடுஞ்சீர் வண்ணம்

521 நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்.

நெட்டெழுத்துப் பயின்றுவருவது நெடுஞ்சீர் வண்ணமாம் என்றவாறு.

"நீரூர் பானா யாறே காடே
நீலூர் காயாப் பூவீ யாவே
காரூர் பானா மாவே யானே
யாரோ தாமே வாழா மோரே
ஊரூர் பாகா தேரே
பீரூர் தோளாள் பேரூ ராளே."

குறுஞ்சீர் வண்ணம்

522 குறுஞ்சீர் வண்ணங் குற்றெழுத்துப் பயிலும்.

குற்றெழுத்துப் பயின்றுவருவது குறுஞ்சீர் வண்ணமாம் என்றவாறு.

"உறுபெய லெழிலி தொகுபெயல் பொழியச்
சிறுகொடி அவரை பொரிதளை யவிழக்
குறிவரு பருவம் இதுவென மறுகுபு
செறிதொடி நலமிலை யழியல்
அறியலை அரிவை கருதிய பொருளே."

குறுஞ்சீர் வண்ணம்

522 குறுஞ்சீர் வண்ணங் குற்றெழுத்துப் பயிலும்.

குற்றெழுத்துப் பயின்றுவருவது குறுஞ்சீர் வண்ணமாம் என்றவாறு.

"உறுபெய லெழிலி தொகுபெயல் பொழியச்
சிறுகொடி அவரை பொரிதளை யவிழக்
குறிவரு பருவம் இதுவென மறுகுபு
செறிதொடி நலமிலை யழியல்
அறியலை அரிவை கருதிய பொருளே."

சித்திர வண்ணம்

523 சித்திர வண்ணம்

நெடியவுங் குறியவும் நேர்ந்துடன் வருமே.

சித்திரவண்ணமாவது நெட்டெழுத்துங் குற்றெழுத்தும் சார்ந்துவரும் என்றவாறு.

"ஓரூர் வாழினுஞ் சேரி வாரார்

சேரி வரினும் ஆர முயங்கார்.

நலிபு வண்ணம்

524 நலிபு வண்ணம் ஆய்தம் பயிலும்.

ஆய்தம் பயின்றுவருவது நலிபுவண்ணமாம் என்றவாறு.

"அஃகாமை செல்வத்துக் கியாதெனின் வெஃகாமை

வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்."

அகப்பாட்டு வண்ணம்

525 அகப்பாட்டு வண்ணம்

முடியாத் தன்மையின் முடிந்ததன் மேற்றே.

அகப்பாட்டு வண்ணமாவது முடியாத்தன்மையான் முடிந்ததன் மேலதென்றவாறு.

அகப்பாட்டு வண்ணம்

"பன்மீன் உணங்கற் படுபுள் ளோப்பியும்

புன்னை நுண்தாது நம்மொடு தொடுத்தும்

பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றி

தோழி நீங்காமை சூளில் தேற்றியும்

மணந்ததற் கொவ்வான் தணந்து புறமாறி

இனைய னாகி ஈங்குனைத் துறந்தோன்

பொய்த லாயத்துப் பொலங்கொடி மகளிர்

கோடுயர் வெண்மணல் ஏறி

ஓடுகலம் எண்ணும் துறைவன் தோழி."

புறப்பாட்டு வண்ணம்

526 புறப்பாட்டு வண்ணம்

முடிந்தது போன்று முடியா தாகும்.

புறப்பாட்டு வண்ணமாவது முடிந்தது போன்று முடியாதாகிவரும் என்றவாறு. உதாரணம்

"நிலவுமணா லகன்துறை வலவ னேவலின்

எரிமணிப் புள்ளின மொய்ப்ப1 நெருநலும்

வந்தன்று கொண்கன் தேரே இன்றும்

வருகுவ தாயின் சென்று சென்று

புறப்பாட்டு வண்ணம்

தோன்றுபு துதைந்த புன்னைத் தாதுகு
தண்பொழில் மெல்லக வனமுலை நெருங்கப்
புல்லின் எவனோ மெல்லியல் நீயும்
நல்காது விடுகுவை யாயின் அகலும்
படர்மலி உள்ளமொடு மடல்மா வேறி
உறுதுயர் உலகுட னறியநம்
சிறுகுடிப் பாக்கத்துப் பெரும்பழி தருமே."

ஒழுகு வண்ணம்

527 ஒழுகு வண்ணம் ஓசையி னொழுகும்.

ஓசையான் ஒழுகிக்கிடப்பது ஒழுகுவண்ணமாம் என்றவாறு.

உதாரணம்

"அம்ம வாழி தோழி காதலர்
இன்முன் பனிக்கும் இன்னா வாடையொடு
புன்கண் மாலை அன்பின்று நலிய
உய்யலள் இவளென உணரச் சொல்லிச்
சொல்லுநர்ப் பெறினே செய்ய வல்ல
இன்னனி யிறந்த மன்னவர்
பொன்னணி நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே."

ஒரூஉ வண்ணம்

528 ஒரூஉ வண்ணம் ஒரூஉத்தொடை தொடுக்கும்.1

ஒரூஉ வண்ணமாவது நீங்கின தொடையாகித் தொடுப்பது என்றவாறு. அது செந்தொடையாம்.

உதாரணம்

"தொடி நெகிழ்ந் தனவே கண்பசந் தனவே
யான்சென் றுரைப்பின் மாண்பின் றெவனோ
சொல்லாய் வாழி தோழி வரைய
முள்ளிற் பொதுளிய அலங்குகுலை நெடுவெதிர்
பொங்குவா லிளமழை துவைப்ப
மணிநிலா விரியுங் குன்றுகிழ வோற்கே."

ஒரூஉ வண்ணம்

529 எண்ணு வண்ணம் எண்ணுப் பயிலும்.

எண்ணுப் பயின்றுவருவது எண்ணுவண்ணமாம் என்றவாறு.

உதாரணம்

"நிலம் நீர் வளிவிசும் பென்ற நான்கின்

அளப்பரியையே

நாள்கோள் திங்கள் ஞாயிறு கனையழல்

ஐந்தொருங்கு புணர்ந்த விளக்கத் தனையை."

அகைப்பு வண்ணம்

530 அகைப்பு வண்ணம் அறுத்தறுத் தொழுகும்.

அறுத்தறுத்தியலுவது அகைப்பு வண்ணமாம் என்றவாறு.

உதாரணம்

"தொடுத்த வேம்பின்மிசைத் துதைந்த போந்தையிடை

அசைந்த வாரமலைப் பட்டு ரண்ணலென்பான்

இயன்ற சேனைமுர சிரங்குந் தானையெதிர்

முயன்ற வேந்தருயிர் முருக்கும் வேலினவன்."

தூங்கல் வண்ணம்

531 தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும்.

தூங்கல் வண்ணமாவது வஞ்சியுரிச்சீர் பயின்று வரும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"வசையில்புகழ் வயங்குவெண்மீன்

திசைதிரிந்து தெற்கேகினும்."

ஏந்தல் வண்ணம்

532 ஏந்தல் வண்ணம்

சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும்.

ஏந்தல் வண்ணமாவது சொல்லிய சொல்லினானே சொல்லப்பட்டது சிறக்கவரும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"கூடுவார் கூடல்கள் கூட லெனப்படா
கூடலுட் கூடலே கூடலுங் கூடல்
அரும்பிய முல்லை யரும்பவிழ் மாலைப்
பிரிவிற் பிரிவே பிரிவு."

உருட்டு வண்ணம்

533 உருட்டு வண்ணம் அராகந் தொடுக்கும்.

உருட்டு வண்ணமாவது அராகந் தொடுக்கும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"தாதுறு முறிசெறி தடமல ரிடையிடை

தழலென விரிவன பொழில்."

முடுகு வண்ணம்

534 முடுகு வண்ண முடிவறி யாமல்

அடியிறந் தொழுகி அதனோர் அற்றே.

முடுகு வண்ணமாவது நாற்சீரடியின் மிக்கோடி அராகத்தோடு ஒக்கும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇ"

வண்ணந் தாமே

535 வண்ணந் தாமே அவையென மொழிப.

வண்ணங்களாவன மேற்சொல்லப்பட்டன என்றவாறு.

இதனாற் பெற்றது என்னை? இப்பொருண்மை மேலே பெறப்பட்டதால் எனின், ஒரு பயன்கருதிக் கூறினார் என்க. வண்ணம் பாகுபடுகின்றது தொடையினான் அன்றே; இன்னும் வேறொருவாற்றாற் பாகுபடுப்பப் பலவாம் என்பது அறிவித்தல். அது குறில் நெடில் வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் என நிறுத்து அகவல். ஒழுகிசை, வல்லிசை, மெல்லிசை என்ற நான்கனொடும் உறழ இருபதாம். அவற்றைத் தூங்கிசை, ஏந்திசை, அடுக்கிசை, பிரிந்திசை, மயங்கிசை என்பனவற்றோடுறழ நூறாம். அவற்றைக் குறிலகவற் றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற்றூங்கிசை வண்ணம் என ஒருசாராசிரியர் பெயரிட்டு வழங்குப.

அம்மை

536 சின்மென் மொழியால் சீர்புனைந் தியாப்பின்

அம்மை தானே அடிநிமிர் வின்றே.

சிலவாய் மெல்லியவாகிய மொழியினானே தொடுக்கப்பட்ட அடிநிமிர்வில்லாத செய்யுள் அம்மையாம் என்றவாறு.

உதாரணம்

"அறிவினான் ஆகுவதுண்டோ பிறிதினோய்

தன்னோய்போற் போற்றாக் கடை."

அழகு

537 செய்யுள் மொழியால் சீர்புனைந் தியாப்பின்

அவ்வகை தானே அழகெனப் படுமே.1

செய்யுட்குரிய சொல்லினாற் சீரைப்புணர்த்துத் தொடுப்பின் அவ்வகைப்பட்ட செய்யுள் அழகு எனப்படும் என்றவாறு.

உதாரணம்

"துணியிரும் பரப்பகங் குறைய வாங்கி

மணிகிளர் அடுக்கல் முற்றிய எழிலி

காலொடு மயங்கிய கனையிருள் நடுநாள்

அம்மை

யாங்குவந் தனையோ ஓங்கல் வெற்ப.

நெடுவரை மருங்கிற் பாம்பென இழிதருங்

கடுவரற் கலுழி நீந்தி

வல்லியம் வழங்குங் கல்லதர் நெறியே."

தொன்மை

538 தொன்மை தானே சொல்லுங் காலை
உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே.1

நிறுத்தமுறையானே தொன்மைச் செய்யுள் உணர்த்துதல் நுதலிற்று. தொன்மையாவது உரையொடு பொருந்திப் போந்த பழமைத்தாகிய பொருண்மேல் வருவன. அவை இராமசரிதமும் . பாண்டவ சரிதமும் முதலாகியவற்றின்மேல் வருஞ் செய்யுள்.

தோல்

539 இழுமென் மொழியால் விழுமியது நுவலினும்

பரந்த மொழியால் அடிநிமிர்ந் தொழுகினுந்

தோலென மொழிப தொன்னெறிப்1 புலவர்.

இழுமென் மொழியால் விழுமிய பொருளைக் கூறினும் பரந்த மொழியினால் அடி நிமிர்ந்து ஒழுகினும் தோல் என்னுஞ் செய்யுளாம் என்றவாறு.

உதாரணம்

"பாயிரும் பரப்பகம் புதையப் பாம்பின்

ஆயிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேக்கைத்

துளிதரு வெள்ளந் துயில்புடை பெயர்க்கும்

தோல்

ஒளியோன் காஞ்சி எளிதெனக் கூறின்

இம்மை யில்லை மறுமை யில்லை

நன்மை யில்லைத் தீமை யில்லைச்

செய்வோ ரில்லைச் செய்பொரு ளில்லை

அறிவோர் யாரஃதிறுவழி இறுகென."

விருந்து

0 விருந்தே1 தானும்

புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே.

விருந்தாவது முன்புள்ளார் சொன்ன நெறிபோய்ப் புதிதாகச் சொன்னயாப்பின் மேலது என்றவாறு.

புதிதாகப் புனைதலாவது ஒருவன் சொன்ன நிழல்வழியன்றித் தானே தோற்றுவித்தல் அது வந்தவழிக் காண்க.

இது பெரும்பான்மையும் ஆசிரியப்பாவைக் குறித்தது.

இயைபு

541 ஞகார முதலா னகார ஈற்றுப்

புள்ளி இறுதி இயை2 பெனப் படுமே.

ஞணநமன யரலவழள என்னும் பதினொரு புள்ளியும் ஈறாகவருஞ் செய்யுள் இயைபென்னுஞ் செய்யுளாம் என்றவாறு.

உதாரணம் வந்தவழிக் காண்க.

புலன்

542 தெரிந்த மொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்து
தேர்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே.

என் - னின் , நிறுத்தமுறையானே புலன் என்னுஞ் செய்யுள் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வழக்கச் சொல்லினானே தொடுக்கப்பட்டு ஆராய வேண்டாமற் பொருள் தோன்றுவது புலனென்னுஞ் செய்யுளாம் என்றவாறு.

புலன்

உதாரணம்

"பாற்கடல் முகந்த பருவக் கொண்மூ

வார்ச்செறி முரசின் முழங்கி ஒன்னார்

மலைமுற் றின்றே வயங்குதுளி சிதறிச்

சென்றவள் திருமுகங் காணக் கடுந்தேர்

இன்றுபுகக் கடவுமதி பாக உதுக்காண்

மாவொடு புணர்ந்த மாஅல் போல

இரும்பிடி யுடைய தாகப்

பெருங்காடு மடுத்த காமர் களிறே."

இழை

543 ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடங்காது
குறளடி முதலா ஐந்தடி ஒப்பித்து
ஓங்கிய மொழியான் ஆங்கவண் மொழியின்
இழைபின் இலக்கணம் இயைந்த தாகும்.

ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்தடங்காது ஆசிரியப்பாவிற் கோதப்பட்ட நாலெழுத்தாதியாக இருபதெழுத்தின் காறும் உயர்ந்த பதினேழு நிலத்தும் ஐந்தடியும் முறையானே வரத்தொடுப்பது இழைபு என்னும் செய்யுளாம் என்றவாறு.

இழை

உதாரணம்

"பேர்ந்து பேர்ந்து சார்ந்து சார்ந்து
தேர்ந்து தேர்ந்து மூசி நேர்ந்து
வண்டு சூழ விண்டு நீங்கி
நீர்வாய்க் கொண்ட நீல மூர்வாய்
ஊதை வீச ஊர வாய
மதியேர் நுண்டோ டொல்கி மாலை
நன்மணங் கமழும் பன்னல் லூர
அமையேர் வளைத்தோள் அம்பரி நெடுங்கண்
இணையீர் ஒதி ஏந்திள வனமுலை
இரும்பன் மலரிடை எழுந்த மாவின்
நறுந்தழை துயல்வருஞ் செறிந்தேந் தல்குல்
அணிநகை நசைஇய அரியமர் சிலம்பின்
மணிமருள் வார்குழல் வளரிளம் பிறைநுதல்
ஒளிநிலவு வயங்கிழை உருவுடை மகளிரொடு
நளிமுழவு முழங்கிய அணிநிலவு மணிநகர்
இருந்தளவு மலரளவு சுரும்புலவு நறுந்தொடையலள்
கலனளவு கலனளவு நலனளவு நலனளவு
பெருமணம் புணர்ந்தனை யென்பவஃ
தொருநீ மறைப்ப ஒழிகுவ தன்றே."

யாப்பிற்கோர் புறனடை

544 செய்யுள் மருங்கின் மெய்பெற நாடி
இழைத்த இலக்கணம் பிழைத்தன போல
வருவன உளவெனும் வந்தவற் றியலால்
திரிபின்றி முடித்தல் தெள்ளியோர் கடனே.

இது சூத்திரத்தாற் பொருள் விளங்கும்.